

CARAMELLES que canta el Coro LA LLANTERNA

SURIA Any 1921

Lletra i Música de Joan Durán i Bori

INTRODUCCIO

Ja en los prats brilla lo vert fullatje
ja la poncella es transforma en flor
ja els aucellets refilant ens mostran
la Primavera ab son esplendor.

I ve a alegrarnos Pascua Florida
fent que rebroti el cor del jove
per dedicarli les Caramelles
i demostrarli goig i content.

VALS

I el cor batega de la donzella
que quant l' hi cantan se l' hi oprimeix
fent concebirla justa esperança
de que l' estimin com se mereix.

Perxó la lluna en tal nit plena
boi riallera tot fent l' ullet
mentre il·lumina ab sa llum de plata
exita als joves a tirà al dret.

Fent que 's declarin
a les ninetas
qu' en ser galteras
mostran passió
perquè un o altre sense pensar-hi
pugui estamparhi
un dolç petó.

Mes los pares, los oncles i avis
que a les noies han petoneiat
no comprenen que luego ab un jove
poden ferse petons de amagat.

Que 'n que 's fassin en sense malícia
jove i noia al trobarse ben sols
quant s' atopen de petonejarse
si luego s' abrasen bona nit cargols.

A França e Inglaterra
no s' amagan per res
tothom se petoneja
fins pel mitj dels carrers.

Les noies van soletes
en tren a passejà
i al café i al teatro
soles veureu anà.

I aquí 'ls mes papanatas
en qualsevol sentit
si una noia va sola
la signan ab lo dit.

I els mes grans moralistes
ens fan beure a galet
mèntris a casa seva
no ni ha un pam de net.

I així va rodant la bola
murmurant i criticant
reventantnos uns ab altres
creyentnos anar endavant.

I es perquè la picardia
ha entrat tant als espanyols
que no deixa creixe a Espanya
ja per naps o be per col's.

Si la joventut que puja
no te mes coneixement
confessém que vells i joves
hem perdut l' enteniment.

La ambició, la malícia i superbia
vanitat egoisme i orgull
han lograt enfiltrantse en la terra
que no hi vegi ningú de cap ull.

I així Espanya com mes contragiada
quedarà per una eternitat
com un canti esquerdat sense nansa
o un porró sense vi esbocallat.

Cantém, cantém doncelletas
rendimnos a discreció,
que al final habeu de ser vosaltres
nostre port de salvació.

Que ab talent virtut i gracia
com un nectar celestial
portareu la pau als homens
i el desarme universal.
Universal, universal.

